

คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เมธาวิ เกียรติพรพิเชฐ¹
ผศ.ดร.จรัญญา ปานเจริญ²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้เทคนิค t-test เทคนิค F-test และ Pearson Correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลของการวิจัยพบว่า ระดับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการโดยรวมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ อยู่ในระดับสูง และมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังพบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ

บทนำ

ในปี พ.ศ.2559 ที่ผ่านมา รัฐบาลไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่มีชื่อเรียกว่า “โมเดลประเทศไทย 4.0” ขึ้น เพื่อเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ และได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างผู้ประกอบการในการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศ เพื่อ

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

² ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

ปรับเปลี่ยนและพัฒนาประเทศจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางเป็นประเทศที่มีรายได้สูง และปรับเปลี่ยนจากประเทศที่เศรษฐกิจถูกขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพให้เป็นประเทศที่เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยที่อาศัยกลไกการขับเคลื่อนชุดใหม่ (New Growth Engine) ซึ่งประกอบด้วย กลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ (Productive Growth Engine) กลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Growth Engine) และกลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Green Growth Engine) โดยหัวใจสำคัญของ “โมเดลประเทศไทย 4.0 ” คือการสร้าง “คนไทย 4.0” ซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนใน 4 มิติ คือการเปลี่ยนจากคนไทยที่มีความรู้ความสามารถจำกัด (Incompetent Thai) ให้เป็นคนไทยที่มีความรู้ความสามารถ (Capable Thai) เปลี่ยนคนไทยจากที่เน้นประโยชน์ส่วนตน (Self - Centered Thai) .ให้เป็นคนไทยที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Socially Responsible Thai) เปลี่ยนจาก Thai-Thai ให้เป็น Global-Thai เป็นคนไทยที่สามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีบนเวทีสากลได้ และสุดท้ายเปลี่ยนมโนทัศน์จาก Analog Thai ให้เป็น Digital Thai เพื่อสอดรับกับการก้าวเข้าสู่ยุค Digital Age โดยคนไทย 4.0 นั้นจะต้องเรียนรู้ 4 เรื่องที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ Purposeful Learning คือการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมแรงบันดาลใจให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย Generative Learning คือการเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการรังสรรค์สิ่งใหม่ๆ Mindful Learning คือการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังให้มีจิตสาธารณะและยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และสุดท้าย Result - Based Learning คือการเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

ปัจจุบันในส่วนของสถาบันอุดมศึกษานั้นก็เริ่มที่จะทบทวนปรับแนวทางในการผลิตบัณฑิตไปสู่ทางเลือกอีกทางหนึ่ง คือ การที่จะผลิตบัณฑิตออกไปเป็นผู้ประกอบการ โดยปัจจุบันมีหลายสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีในหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาผู้ประกอบการ การเป็นเจ้าของธุรกิจ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (ณัฐฉา วิเศษ, 2554) การเป็นผู้ประกอบการไม่ใช่เรื่องง่าย ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจึงต้องเป็นผู้มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้น ๆ และต้องมีทักษะที่หลากหลาย รวมทั้งมีความสามารถในการบริหารและจัดการ อีกทั้งควรมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial characteristic) ด้วย เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าเสี่ยง เป็นต้น ดังนั้น บัณฑิตเลือดใหม่ที่จะกลายเป็นพลังสำคัญของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจนั้น ควรจะต้องได้รับการฝึกฝนและบ่มเพาะให้เป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intention) และมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial characteristic) ซึ่งหมายถึงการบ่งชี้ว่าบุคคลเหล่านั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษา อยู่ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตนั้นมีคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากน้อยเพียงใด โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและสามารถเป็นผู้ประกอบการที่ดีและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่มองเห็นโอกาสจากการค้นหาความต้องการของตลาดและเปิดกิจการใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น พร้อมยอมรับกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อผลกำไร (อำนาจ ธีระวนิช, 2549, น.30) นอกจากนี้การเป็นผู้ประกอบการยังเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความกระตือรือร้น และพลังงาน เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ การคิดสร้างสรรค์ (Frederik et al. 2007 อ้างถึงใน พิบูล ที่ปะปาล และ ธนวัฒน์ ที่ปะปาล, 2552) และมีการพัฒนาปรับปรุง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองและขยายให้เกิดผลในวงกว้างมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถทำผลกำไรได้อย่างยั่งยืน (Shane and Venkataraman, 2008 อ้างถึงใน พิบูล ที่ปะปาล และ ธนวัฒน์ ที่ปะปาล, 2552, น.4)

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการนั้น เป็นแนวพฤติกรรมในการดำเนินงานและเป็นสิ่งที่กำหนดความสำเร็จของกิจการ เพราะผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้และยืนหยัดได้ในทุก ๆ สถานการณ์ ดังนั้นการค้นหาคุณลักษณะสำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดี จะช่วยในการเตรียมความพร้อม ทำให้รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง และพัฒนาทักษะ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น (ฝนทิพย์ ฆารไสว, 2554) โดย Kao (1989, pp.97-98 อ้างถึงใน จิตตภารณ์ พุทธฉายา, 2557, น. 32-) ได้เสนอแนวคิดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการไว้ 11 ด้าน ดังนี้

1. พันธะความมุ่งมั่น และความพยายาม (Total Commitment, Determination, and Perseverance) หมายถึง คุณลักษณะความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่และการที่ไม่โอนอ่อนต่อพันธะที่มีต่อความสำเร็จ ทำให้ผู้ประกอบการฟันฝ่าอุปสรรคที่คนจำนวนมากเห็นว่ายากต่อการที่จะเอาชนะ
2. ด้านความต้องการความสำเร็จและการเติบโต (Drive to Achieve and Grow) หมายถึง คนจำนวนมากมักคิดว่าเงินคือปัจจัยผลักดันในการเข้ามาประกอบการ แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วความต้องการความสำเร็จถือเป็นแรงผลักดันพื้นฐานที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้ประกอบการ ซึ่งแรงผลักดันอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จนี้ทำให้บุคคลมีความทะเยอทะยาน และการริเริ่มกิจการของตนเองถือเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะทำให้ตนเองประสบกับความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้
3. ด้านเน้นที่โอกาสและเป้าหมาย (Opportunity and Goal Orientation) หมายถึง ผู้ประกอบการจึงเป็นผู้ที่เน้นเป้าหมายเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากโอกาสอย่างเต็มที่ ซึ่งการกำหนด

เป้าหมายอย่างท้าทาย จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและช่วยในการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

4. ด้านความคิดริเริ่มและความรับผิดชอบ (Taking Initiative and Personal Responsibility) หมายถึง ผู้ประกอบการคือผู้ที่มีความคิดเห็นอย่างอิสระและมีความเป็นนักนวัตกรรมในตัวเองสูง นักวิจัยส่วนใหญ่ยอมรับว่าผู้ประกอบการที่มีประสิทธิผลจะทำการริเริ่มค้นหาสิ่งต่างๆ อย่างแข็งขัน นอกจากนี้ในการประกอบการให้ประสบผลสำเร็จนั้น บุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรับผิดชอบส่วนบุคคลในระดับสูงต่อผลลัพธ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

5. ด้านการแก้ไขปัญหาย่างไม่ย่อ (Persistent Problem Solving) หมายถึง ผู้ประกอบการไม่ใช่ผู้ที่ยอมจำนนต่อสถานการณ์ที่ยากลำบากในความเป็นจริง ความเชื่อมั่นตนเองและการมองโลกในแง่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติที่ว่า “เป็นไปได้ที่จะทำอะไรไม่สำเร็จ” ผู้ประกอบการไม่ใช่ผู้ที่ทำอะไรอย่างไร้จุดหมาย และบ้ำบับอย่างไม่ยอมผ่อนปรนต่อปัญหาหรืออุปสรรคที่ขัดขวางการดำเนินธุรกิจ

6. ด้านความสมจริงและมีอารมณ์ขัน (Realism and a Sense of Humor) หมายถึง ผู้ประกอบการ เป็นผู้ที่มีความอดทนต่อแรงเสียดทานสูงกว่าบุคคลทั่วไป เพราะมักต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่างๆ จนนำไปสู่ความเครียดหรือความไม่แน่นอนในสถานการณ์นั้นๆ

7. ด้านค้นหาและใช้ข้อมูลป้อนกลับ (Seeking and Using Feedback) หมายถึง ผู้ประกอบการเป็นผู้มีความต้องการอย่างแข็งขันที่จะเป็นผู้รู้จักคิดในการทำในสิ่งที่ดี และมีวิธีการในการปรับปรุงผลการปฏิบัติงาน ซึ่งในความพยายามที่จะทำในสิ่งเหล่านี้อย่างมุ่งมั่น ผู้ประกอบการต้องค้นหาและใช้ข้อมูลป้อนกลับ ดังนั้น ข้อมูลป้อนกลับจึงเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้จากความผิดพลาดและอุปสรรคต่างๆ

8. ด้านอำนาจจากภายในตน (Internal Locus of Control) หมายถึง ผู้ประกอบการต้องการอำนาจหน้าที่ และมีความกระตือรือร้น พลังและอำนาจภายในตัวสูงกว่าคนอื่น ๆ ผู้ประกอบการจะใช้ความพยายามทั้งหมดที่ตนมีอยู่ทุ่มเทให้กับกิจการอย่างแทบไม่น่าเชื่อ ทั้งความคิดและการทำงาน

9. ด้านคิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง (Calculated Risk-Taking and Risk-Seeking) หมายถึง ในการตัดสินใจเปิดกิจการใหม่ผู้ประกอบการต้องคิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นอย่างมาก ผู้ประกอบการมักคำนึงถึงโอกาสที่จะเป็นไปได้และพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่ไม่จำเป็น

10. ด้านความต้องการสถานภาพ (Low Need For Status and Power) หมายถึง ผู้ประกอบการมีแนวคิดเกี่ยวกับการมุ่งเน้นที่อนาคต การสร้างทีม อะไรก็ตามที่กิจการสามารถเป็นไปได้ ประกอบกับบุคลิกภาพที่ต้องการความมีอิสระดูมีอำนาจภายในตัว จึงถือเป็นพลังขับเคลื่อนที่อยู่เบื้องหลังผู้ประกอบการ

11. ด้านยึดหลักคุณธรรมและมีความน่าเชื่อถือ (Integrity and Reliability) หมายถึง คุณธรรมและความน่าเชื่อถือ คือ สิ่งที่เชื่อมผืนภักจนก่อให้เกิดความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งนักลงทุน หุ้นส่วน ลูกค้าและเจ้าหนี้ ต่างต้องการคบกับบุคคลที่มีลักษณะแบบนี้เหมือนกัน กล่าวคือ คุณธรรมและความน่าเชื่อถือช่วยสร้างและรักษาความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พบว่าลักษณะทั้ง 2 ประการนี้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จสำหรับผู้ประกอบการ

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ คือ สภาวะทางจิตที่ใส่ใจต้องการที่จะประกอบการธุรกิจของตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต (เกติณี จุฑาวิจิตร, 2552) โดย Fishbein and Ajzen (1991 อ้างถึงใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ซึ่งพฤติกรรมทุกชนิดที่จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้า สามารถทำนายได้จากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ ทั้งนี้มีตัวแปร 3 ประการที่เป็นองค์ประกอบของความตั้งใจ ดังนี้

1. เจตคติต่อการกระทำ (Attitude toward Behavior) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการกระทำนั้นๆ รวมถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมา

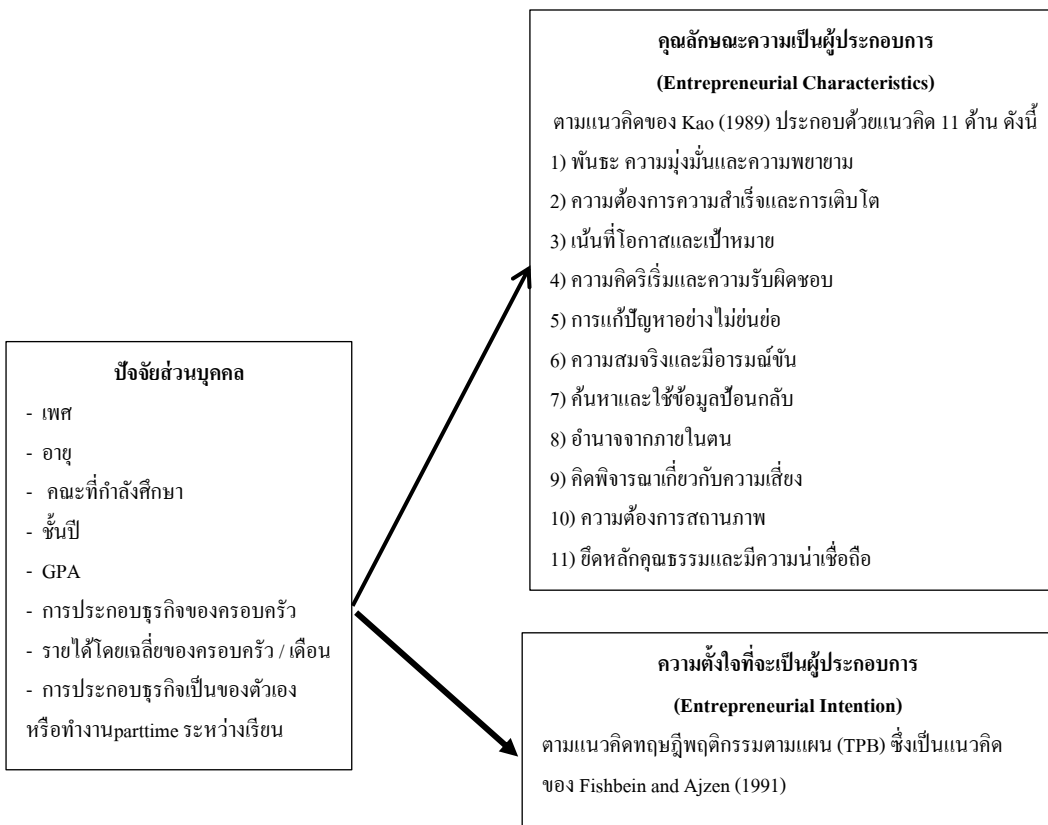
2. บรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norms) หมายถึง การรับรู้ว่าคุณค่าคนอื่นซึ่งมีความสำคัญ เช่น พ่อ แม่ หรือคู่สมรส มีความเห็นด้วยต่อการกระทำนั้นมากน้อยเพียงใด

3. การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) หมายถึง บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณค่าตนเองมีความสามารถในการควบคุมการกระทำนั้นๆ ได้มากหรือน้อยเพียงใด

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย ปრაกฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 12,136 คน เนื่องจากทราบจำนวนตัวอย่างที่แน่นอน ดังนั้นทาง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สูตรของ คอแครน (Cochran, 1977) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ขนาดของตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยการจัดประชากรเป็นช่วงชั้นตาม คณะ/วิทยาลัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability Test) โดยค่า Cronbach's Alpha ที่ได้อยู่ระหว่าง 0.705 – 0.815 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ดังนั้นถือว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือ

4. วิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยค่าสถิติ t-test แบบ Independent F-test แบบ One-way ANOVA และ Pearson Correlation

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การศึกษาเรื่องคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลงานวิจัยและการอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
1. ด้านพันธะ ความมุ่งมั่นและความพยายาม	3.97	0.58	สูง
2. ความต้องการความสำเร็จและการเติบโต	3.95	0.61	สูง
3. เน้นที่โอกาสและเป้าหมาย	3.90	0.64	สูง
4. ความคิดริเริ่มและความรับผิดชอบ	4.14	0.52	สูง
5. การแก้ปัญหาอย่างไม่ย่อ	4.11	0.55	สูง
6. ความจริงจังและมีอารมณ์ขัน	4.12	0.68	สูง
7. ค้นหาและใช้ข้อมูลย้อนกลับ	3.98	0.58	สูง
8. อ่านจากภายในตน	4.13	0.60	สูง
9. คิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง	3.93	0.60	สูง
10. ความต้องการสถานภาพ	3.92	0.65	สูง
11. ยึดหลักคุณธรรมและมีความน่าเชื่อถือ	4.35	0.63	สูงที่สุด
ภาพรวม	4.05	0.37	สูง

ผลจากการวิจัยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม โดยมีระดับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในรายด้านแต่ละด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านยึดหลักคุณธรรมและมีความน่าเชื่อถือ รองลงมา คือ ด้านความคิดริเริ่มและความรับผิดชอบ ด้านอำนาจจากภายในตน ด้านความสมจริงและมีอารมณ์ขัน ด้านการแก้ปัญหาอย่างไม่ย่อมน้อม ด้านค้นหาและใช้ข้อมูลป้อนกลับ ด้านพันธะ ความมุ่งมั่นและความพยายาม ด้านความต้องการความสำเร็จและการเติบโต ด้านคิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง ด้านความต้องการสถานภาพ และด้านเน้นที่โอกาสและเป้าหมายตามลำดับ

พิจารณาในประเด็นที่น่าสนใจ พบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการด้านอำนาจจากภายในตนอยู่ในระดับสูง โดยพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าความสำเร็จขึ้นอยู่กับความพยายามของตน อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีความเชื่อว่าโชคชะตาเป็นสิ่งที่เรากำหนดเอง หากจะประสบความสำเร็จใดๆได้นั้นจะต้องมีความมุ่งมั่นและความพยายามจึงจะประสบผล (Bygrave, 2004 อ้างถึงใน ประจักษ์ ปฏิทัศน์, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุลชิต ศรีจันทร์ดี (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และพบว่า นิสิตมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการส่วนของความเชื่อมั่นว่าความสำเร็จขึ้นอยู่กับความพยายามของตนอยู่ในระดับสูงสุด ดังที่ Dueannapa Srisawat (2017) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ดีและประสบความสำเร็จนั้นควรมี คือ กระจายความสำเร็จ คือ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สึกต้องการอย่างแรงกล้าในการที่จะทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งความรู้สึกนี้จะเป็นตัวผลักดันให้ผู้ประกอบการมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

2. ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ

แบบวัดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ
1. การเริ่มต้นลงมือทำธุรกิจเป็นเรื่องง่ายสำหรับนักศึกษา	3.34	0.90	ปานกลาง
2. นักศึกษามั่นใจว่า ตนเองจะต้องประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน	3.69	0.83	มาก
3. นักศึกษาคิดว่าตนเองมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการประสบความสำเร็จในการประกอบการ	3.74	0.81	มาก
4. นักศึกษาคิดว่าการเริ่มต้นธุรกิจ จะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งดีๆ	4.07	0.76	มาก
5. คนสนิทรอบตัวนักศึกษาส่วนใหญ่ มีแนวคิดดีๆในการเริ่มต้นทำธุรกิจ	3.83	0.89	มาก
6. นักศึกษาต้องการมีธุรกิจเป็นของตัวเองเมื่อคิดพร้อม	4.17	0.85	มาก
7. นักศึกษาต้องการเป็นเจ้าของตัวเอง	4.40	0.77	มากที่สุด
ภาพรวม	3.90	0.57	มาก

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ แสดงให้เห็นถึงระดับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการไว้ว่า นักศึกษาต้องการเป็นเจ้าของตัวเองและต้องการมีธุรกิจเป็นของตัวเองเมื่อคิดว่าพร้อม อาจเนื่องมาจากความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเป็นสภาวะทางจิตที่ใส่ใจต้องการที่จะประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง มีความมุ่งมั่นจะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตอันใกล้ (อาศิรา โสภณวชิรวงศ์, 2552) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องศักยภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ 2551 และพบว่านักศึกษามีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ดังนี้ 1) เจตคติต่อการกระทำ (Attitude toward Behavior) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการกระทำนั้น ๆ รวมถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมา เจตคติ (Attitude) ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดแต่ก่อตัวมาจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบข้างต่าง ๆ เช่น การเลี้ยงดู การศึกษา วัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดเป็นความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะเป็นความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ชอบหรือไม่ชอบ (Fishbein and Ajzen, 1975 , Secord and Backman, 1974 อ้างถึงใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559) 2) บรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norms) หมายถึง การรับรู้ว่าคุณค่าอื่นซึ่งมีความสำคัญ เช่น พ่อ แม่ หรือคู่สมรส มีความเห็นด้วยต่อการกระทำนั้นมากน้อยเพียงใด 3) การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) หมายถึง บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณค่าอื่นมีความสามารถในการควบคุมการกระทำนั้น ๆ ได้มากหรือน้อยเพียงใด

3. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ แตกต่างกัน ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	เพศ	อายุ	คณะที่กำลังศึกษา	ชั้นปี	GPA	การประกอบธุรกิจของครอบครัว	รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัว/เดือน	ประกอบธุรกิจ/ทำงานระหว่างเรียน
1. ทัศนคติ ความมุ่งมั่นและความพยายาม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2. ความต้องการความสำเร็จและการเติบโต	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
3. เน้นที่โอกาสและเป้าหมาย	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
4. ความคิดริเริ่มและความรับผิดชอบ	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
5. การแก้ปัญหาอย่างไม่ย่อ	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
6. ความสนใจและมีความรับผิดชอบ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
7. ค้นหาและใช้ข้อมูลป้อนกลับ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
8. อำนาจจากภายในตนเอง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
9. คิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
10. ความต้องการสถานะภาพ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
11. ยึดหลักคุณธรรมและมีความน่าเชื่อถือ	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time กับไม่ได้ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time อยู่ระหว่างเรียน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความต้องการความสำเร็จและการเติบโต มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time อยู่ระหว่างเรียน อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time อยู่ระหว่างเรียน ทำให้ได้เห็นและได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตัวเอง อาจก่อให้เกิดความทะเยอทะยานและคิดริเริ่มที่จะประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท ด้านการบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร และพบว่าคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจของนักศึกษา ที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	เพศ	อายุ	คณะที่กำลังศึกษา	ชั้นปี	GPA	การประกอบธุรกิจของครอบครัว	รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัว/เดือน	ประกอบธุรกิจ/ทำงาน Part time ระหว่างเรียน
	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยรายย่อย จะพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ครอบครัวประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่ได้ประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่ครอบครัวประกอบธุรกิจเป็นของตนเองทำให้มีโอกาสเห็นการทำงานมาตั้งแต่เกิด ทำให้มีแนวโน้มที่อยากจะทำธุรกิจเป็นของตนเองได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Fishbein and Ajzen (1991 อ้างถึงใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ซึ่งมีตัวแปรในเรื่องของเจตคติต่อการกระทำ ซึ่งหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบข้างต่าง ๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง เป็นต้น

5. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ		
	r	Sig	ระดับความสัมพันธ์
1. พันธะ ความมุ่งมั่นและความพยายาม	0.33	0.00	น้อย
2. ความต้องการความสำเร็จและการเติบโต	0.44	0.00	ปานกลาง
3. เน้นที่โอกาสและเป้าหมาย	0.40	0.00	น้อย
4. ความคิดริเริ่มและความรับผิดชอบ	0.11	0.03	น้อยมาก
5. การแก้ปัญหาอย่างไม่ย่อ	0.35	0.00	น้อย
6. ความสมจริงและมีอารมณ์ขัน	-0.04	0.47	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ค้นหาและใช้ข้อมูลป้อนกลับ	0.34	0.00	น้อย
8. อ้าวจากภายในตน	0.39	0.00	น้อย
9. คิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง	0.39	0.00	น้อย
10. ความต้องการสถานภาพ	0.39	0.00	น้อย
11. ยึดหลักคุณธรรมและมีความน่าเชื่อถือ	0.29	0.00	น้อย
ภาพรวม	0.49	0.00	ปานกลาง

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความต้องการความสำเร็จและการเติบโต มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จนั้น จะต้องมีความรับผิดชอบต่อการแก้ปัญหาต่างๆ ภายในธุรกิจ และต้องมีการกำหนดเป้าหมายเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จนั้น ๆ (Allen, 2006) ซึ่งสอดคล้องกับ เกติณี จุฑาวิจิตร (2552) ที่ได้ให้ความหมายของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไว้ว่า คือสภาวะทางจิตที่ใส่ใจต้องการที่จะประกอบการธุรกิจของตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต จะเห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้นควรมีทั้งความมุ่งมั่นตั้งใจและต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ เพื่อให้การประกอบธุรกิจนั้น ๆ ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเน้นที่โอกาสและเป้าหมาย ต่ำที่สุด โดยเฉพาะประเด็นการหาโอกาสที่จะให้เพื่อน ๆ รู้จักนักศึกษามากขึ้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมเชียร์ กิจกรรมฝึกการเป็นผู้นำ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่า นักศึกษาที่ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time กับไม่ได้ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time อยู่ระหว่างเรียน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเน้นที่โอกาสและเป้าหมาย มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ประกอบธุรกิจเป็นของตนเองหรือมีการทำงาน Part Time อยู่ระหว่างเรียน ดังนั้น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ อาจจะเชิญวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในการเป็นเจ้าของธุรกิจมาบรรยายและให้คำแนะนำแก่นักศึกษา หรือมีการจัดทัศนศึกษาในสถานประกอบการที่นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจ การแนะนำสถานที่ฝึกงานและการติดต่อสถานที่ฝึกงานที่ตรงกับความสนใจของนักศึกษา เป็นต้น

เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เล็งเห็นถึงโอกาสและสร้างเป้าหมายในการประกอบธุรกิจจากผู้ที่มีประสบการณ์ จากการได้ฝึกงานในด้านที่ตนสนใจ ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการอยากมีธุรกิจเป็นของตนเองในอนาคต

1.2 คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ด้านความต้องการสถานภาพ โดยเฉพาะประเด็นที่นักศึกษาสามารถชักชวนบุคคลที่มีความสามารถเข้าร่วมงาน เพื่อช่วยให้งานบรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตร่วมกับคณะอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างคณะระหว่างสาขา ควรเริ่มตั้งแต่ในปีแรกที่นักศึกษาเข้ามาอาจจะมีการเรียนร่วมกัน มีการทำงานกลุ่มโดยจับกลุ่มแบบคณะ/สาขา จัดไปดูงานนอกสถานที่แบบรับสมัครผู้ที่สนใจไม่จำกัดคณะ/สาขา การไปออกค่ายต่างๆ

เพื่อเป็นการให้นักศึกษาได้พบเจอ ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ๆมากขึ้น มีสังคมที่กว้างขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิดซึ่งกันและกัน การไปออกค่ายก็จะเกิดการสร้างทีมงานเพื่อทำงานในแต่ละฝ่าย มีการแบ่งหน้าที่ ก่อให้เกิดภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นคุณลักษณะหนึ่งของการเป็นผู้ประกอบการ

1.3 คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ด้านความคิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง โดยเฉพาะในประเด็น นักศึกษาคิดว่าการเริ่มทำอะไรๆ ที่ยังไม่มีใครทำเป็นเรื่องที่ไม่เสี่ยงเกินไป และนักศึกษาสามารถยอมรับความเสี่ยงได้บ้างในบางกรณี ดังนั้น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตควรให้การสนับสนุนไอเดียใหม่ๆของนักศึกษาในการนำไอเดียออกไปแข่งขัน เช่น การสนับสนุนทุนในการทดลอง การวิจัย ให้คำปรึกษาต่างๆ ในการวางแผน เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้และทดลองทำจริง มีชมรมเพื่อให้นักศึกษาที่กล้าคิดกล้าทำได้เข้ามาแชร์ไอเดียด้วยกัน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมคอยให้คำปรึกษา มีมหาวิทยาลัยคอยสนับสนุนในการนำไอเดียนั้นๆไปแข่งขัน เป็นต้น เมื่อนักศึกษาได้ทดลองทำจริงขณะเรียนและประสบความสำเร็จ ก็จะเกิดความภูมิใจและมีความกล้า สามารถก่อให้เกิดการต่อยอดเป็นธุรกิจของตนเองได้ในอนาคต

1.4 คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ด้านความต้องการความสำเร็จและการเติบโต โดยเฉพาะประเด็น นักศึกษาชอบการแข่งขันเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ น้อยที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรมีการจัดการแข่งขันที่มีการจูงใจให้นักศึกษาอยากเข้าร่วม โดยมีการตั้งรางวัลในการแข่งขัน อาจจะเป็นเงินสนับสนุน ทุนการศึกษา หรือเป็นทุนในการไปดูงาน ฝึกงาน ในองค์กรที่นักศึกษาสนใจ เป็นต้น การจัดสัมมนาเกี่ยวกับความอิสระของการเป็นผู้ประกอบการ เมื่อมีผลตอบแทนหรือรางวัล นักศึกษาจะเกิดแรงจูงใจที่จะทำอะไรสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้มา มีความทะเยอทะยานอยากที่จะประสบความสำเร็จและอยากที่จะมีกิจการเป็นของตนเอง

1.5 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีระดับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก แต่ยังคงรู้สึกว่าการเริ่มต้นธุรกิจเป็นเรื่องยาก และตนยังมีสมรรถนะไม่เพียงพอที่จะทำให้มั่นใจว่าเมื่อประกอบธุรกิจแล้วจะประสบความสำเร็จ ดังนั้น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะให้กับนักศึกษา เช่น จัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการเริ่มต้นการประกอบธุรกิจ การอบรมเกี่ยวกับ Start up การเรียนการสอนเกี่ยวกับจิตวิทยาของผู้ประกอบการ การจัดแข่งขันประกวดแผนธุรกิจทั้งแบบทีม แบบเดี่ยว เป็นต้น

เพื่อให้ศึกษามองเห็นโอกาสในการประกอบธุรกิจและดึงศักยภาพที่ตัวเองมีออกมาจากการได้ลงมือทำด้วยตนเอง การเชิญวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง ในหลากหลายด้านมาบรรยาย เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจให้กับนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับหารวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามา เพื่อให้ทราบว่านักศึกษามีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตหรือไม่ และได้ทราบถึงจุดเด่นและข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อให้ให้นักศึกษามีเวลาในการพัฒนาศักยภาพและเปิดโอกาสให้ตนเองได้กล้าที่จะคิด กล้าที่จะทำ และมหาวิทยาลัยได้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาศักยภาพในด้านนั้น ๆ
2. ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจมีการเพิ่มคำถามในเชิงคุณภาพในส่วนของแบบวัดคุณลักษณะ และแบบวัดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กุลชิต ศรีจันทร์ดี. (2550) คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552) รายงานการวิจัยศักยภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ 2551. (สถาบันวิจัยและพัฒนา). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- จิตตาภรณ์ พุทธฉายา. (2557) การสร้างแบบวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2554) คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์) นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ประจักษ์ ปฎิทัศน์. (2560) จิตวิทยาสำหรับผู้ประกอบการ. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตตำราเรียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ฝนทิพย์ สวารไสว. (2554). การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจ ในโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย. วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิบูล ทีปะปาล และธนวัฒน์ ทีปะปาล. (2552) การเป็นผู้ประกอบการ. อมรการพิมพ์.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ. (2558) คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท ด้านการบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2561, จาก, <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1575-file.pdf> .

- อนงค์ รุ่งสุข (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. (งบประมาณสนับสนุนโครงการ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- อาศิรา โสภณวชิรวงศ์. (2552). อำนาจพยากรณ์ของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและแรงจูงใจภายในที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ วท.ม.) (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและ องค์กร). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อำนาจ อีระวนิช. (2549). ผู้ประกอบการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มาเธอร์บอสแพดเก็จจิ้ง.
- Allen, K. R. (2006). Launching New Ventures: An Entrepreneurial Approaching (4thed.). Boston: Houghton Mifflin.
- Dueannapa Srisawat. (February 14, 2017). ผู้ประกอบการที่ดี ต้องมี 10 ข้อ (2559, กุมภาพันธ์). สืบค้นเมื่อ 01 ตุลาคม 2561, จาก, <https://cheechongruay.smartsme.co.th/content/8263>